

anses for at kunne betale et højere Skattebeløb end 12 Kr., er hans Bidrag til Kommunens Styrelse maaske fuldt saa meget for ham, som et mange Gange større Beløb er for andre, og jeg tror, at han vil føle Ansvaret saa fuldt og saa helt, at der ikke paa nogen Maade kan være noget at risikere. Jeg tror heller ikke, at der endnu vil kunne henvises til, at man noget Sted har forsøgt gennemført Foranstaltninger af den Art, at der kunde tænkes at være nogen som helst Risiko ved at betro den almindelige Valgret den Indflydelse paa den købstadkommunale Styrelse, som den vil faa efter det foreliggende Forslag. — Det har glædet mig meget at høre begge de foregaaende Talere anbefale, at Lovforslaget henvises til et Udvalg. Det vil vistnok der vise sig, at der vil være en Mulighed for, maaske med nogle Ændringer, at faa Lovforslaget gennemført, og jeg tror i Modsætning til den Resolution, som er vedtagen paa Købstaddelegeretmødet i Sommer, at der er betydelig Interesse i de danske Købstæder for at faa Lov til at vælge Formændene i Byraadet. Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslagets Fremme.

Indenrigsministeren (Bramsen): De Bemærkninger, som ere fremsatte af det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Koch), kan jeg ganske tiltræde, og jeg er rigtig nok ogsaa af den Mening, at efter den meget udførlige Motivering af den Dagsorden, som blev vedtagen her i det høje Ting for 2 Aar siden, kunde der have været ikke ringe Grund for de Medlemmer af Folketinget, som interessere sig for denne Sag, til at underkaste dette Lovforslag en Revision for at tage Hensyn til de Udsættelser, som Landstinget gjorde, og som forekomme mig vare begrundede — som ogsaa det nævnte ærede Medlem udtalte — paa en overordentlig klar og udtømmende Maade. — Jeg mener ogsaa, at Købstadforeningens Delegeretmøde i indeværende Aar kunde have givet Anledning til, at man havde foretaget i alt Fald Forsøg paa at komme til et Lovforslag, som havde større Udsigt til at blive gennemført, end det foreliggende Lovforslag efter min Mening, og vel ogsaa ganske sikkert efter dette Tings Mening, har det, eftersom Sagen i sin Tid er bleven vist tilbage med den af mig nævnte motiverede Dagsorden.

Et af de Punkter, som især trænger til at blive forandrede i det foreliggende

Lovforslag, angaar det grundlovmæssige Tilsyn, som Lovforslaget jo i Virkeligheden foreslaar at afskaffe. Hvis man tager den Borgmester bort, som udnævnes af Kongen, vil den Ordning, som derefter bringes til Veje, ikke længer være overensstemmende med de Fordringer, Grundloven i den Henseende opstiller, og det er jo ikke tilstrækkeligt, saaledes som den ærede sidste Taler henviste til, at et Byraad handler under Ansvar. Saa kunde man helt undvære et saadant Tilsyn, men selve Lovforslaget indrømmer, at et Tilsyn, overensstemmende med Grundlovens Fordringer, maa bringes til Veje. Selv om man altsaa kunde bevise, at et saadant Tilsyn kunde undværes, vilde det dog være nødvendigt at tilvejebringe det paa anden Maade, naar man tager de kongevalgte Borgmestre bort. Det er netop det, at Lovforslaget borttager dette grundlovmæssige Tilsyn, som udøves gennem den kongevalgte Borgmester, uden at sætte noget som helst andet i Stedet, der har voldt Vanskeligheder ogsaa for dem, der have stillet Lovforslaget, Vanskeligheder, som man aabenbart ikke har kunnet komme ud over, og Vanskeligheder, som ogsaa have stillet sig i Vejen for de andre Forsøg, der ere gjorte under Forhandlingerne paa Købstaddelegeretmøder for at tilvejebringe noget betryggende i Stedet for dette Tilsyn, naar man altsaa gik over til den Ordning, som man meget vel kunde indrømme fra alle Sider vilde være den ønskeligste, nemlig at Byraadene selv valgte deres Formand. Denne Vanskelighed, som man altsaa ikke har kunnet komme ud over, har man saa søgt at komme udenom, idet man har sagt, at det skulde blive Genstand for senere Lovgivning, hvorledes dette Tilsyn skulde tilvejebringes; men hvor vidt det vilde være muligt at tilvejebringe en Lov om atter at bringe dette Tilsyn til Stede, som man har taget bort, er jo dog meget tvivlsomt, og i hvert Tilfælde maatte man dog helst kende den Maade, hvorpaa man vilde komme til at foreslaa, at det skulde ske. Under alle Omstændigheder vilde der i det Tidsrum, der forløb fra, at man vedtog det foreliggende Lovforslag, og til man fik en saadan ny Lov, ikke være de Betingelser til Stede, som saavel Grundloven som Købstadkommunalloven forudsætter og betinger skulde være til Stede. Saavel i § 3 som i § 4 henviser man paa den Maade til Afgørelse ved senere Lov det, som i Virkeligheden er det vigtigste Punkt i hele